

Här "schävvar" fem rejäla fruntimmer som tillsammans kallar sig Hönsa-Karin & Co.

FOTO: CHRISTINA BURBECK

Fem sjungande jäntor följde med på traktorfärd

När Hönsa-Karin och hennes skönsjungande väninnor fick publiken i sitt grepp, då blev det både finstämt och skamlöst på samma gång.

Fräckast av damerna verkade Fia vara, hon som kallas Tjocka-Fia med tillägget "den vackra". När hon valde en herres knä att sätta sig i, då hettade det liksom till.

Kort och gott, de var riktigt roliga och det har de varit tillsammans i hela 23 år. Snus-Hulda, Johanna på Snippen, Hönsa-Karin, Tjocka-Fia och Älg-Berta kommer från Nora-trakten men i helgen turnerade de ända in i Sörmland. De följde med på resan när Hjelmarebygdens Veterantraktorförning tuffade fram i 15 mil. Snittfart var 18 kilometer i timmen och resan tog tre dagar med många uppehåll längs vägen.

– Man hinner se mycket som man annars missar, konstaterade Mats Björkström, föreningens ordförande.

Deltagarna var i alla åldrar men traktorerna hörde genomgående till veteranerna. Föreningen har funnits sedan 2009 och syftet är att bevara och visa upp traktorer och

Anitha Jonsson på sin Grälle drog med sig husvagn modell 1965.

redskap så fort det ges tillfälle. Den äldsta traktorn bland de elva som i helgen begav sig ut på vägarna i Sörmland och Östergötland, var en Fordson Major från 1953. Men det var inte bara traktorer som fick folk längs vägkanterna att vinka entusiastiskt.

De drog en del roliga ekipage efter sig också. Anitha Jonsson hade med sig husvagn efter sin Grälle, en SMW från 1965. Flera andra drog med sig eget boende, bland annat som ett tält på flak, under färden som började i Vingåker på fredagen och avslutades i Hjortkvarn på söndagen.

Och där karavanen stannade till

klev Hönsa-Karin & Co av sin vagn och tog fram instrumenten för en stunds underhållning.

– Vi schävvar, förklarade Snus-Hulda.

– Vi har många trevliga kamrater i den här veterantraktorförningen så vi bestämde oss för att åka ut med dem i år och schävva.

Det blev stämsång av både det ena och andra slaget. En folkvisa var så vacker att Johanna efteråt fick gå ut i publiken och torka en tår på en lyssnares kind. Det såg rart ut innan det avslöjades att det var samma förklåde som hon brukade torka kospenar och kattskit med...

CHRISTINA BURBECK